

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 860/06
06.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Милом Бандуком, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела из члана 246. став 3. Кривичног законика, решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Врању, изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању К. 161/05 од 06.03.2006. године, после седнице већа одржане дана 06.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Врању, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Врању К. бр. 161/05 од 06.03.2006. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд оптуженом АА за извршено кривично дело неовлашћено држање опојне дроге из члана 246. став 3. Кривичног законика ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ са заштитним надзором, којом му утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређује да се та казна неће извршити ако у року од две године не учини ново кривично дело и ставља под заштитни надзор, тако што се оптужени обавезује:

- да се јавља органу надлежном за извршење заштитног надзора у роковима које тај орган одреди;
- да прихвати запослење које одговара његовим способностима и
- да се уздржи од употребе дроге.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом је оглашен кривим оптужени АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако у року од две године не изврши ново кривично дело.

Оптужени је обавезан да плати суду на име паушала 2.000 динара и осталих трошкова поступка у износу од 3.600 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Од оптуженог је одузета опојна дрога наведена у изреци побијане пресуде сходно одредби члана 246. став 7. и одлучено да ће се иста уништити по правноснажности пресуде.

Против те пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Врању због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи строжа кривична санкција.

Републички јавни тужилац Србије је поднеском Ктж. број 962/06 од 04.05.2006. године, подржао жалбу Окружног јавног тужиоца и предложио да се та жалба уважи.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП и по оцени навода изнетих у жалби Јавног тужиоца, нашао:

Првостепена пресуда не садржи повреде закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (члан 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП).

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу, Врховни суд налази да је жалба Јавног тужиоца основана.

Наиме, Врховни суд прихвата оцену првостепеног суда да утврђене олакшавајуће околности (младост, признање, мала количина опојне дроге 1,31 грам и то марихуана, држао за сопствене потребе) упућују на закључак да се може очекивати да ће се самим упозорењем уз претњу казне довољно утицати на оптуженог да више не врши кривична дела, па да условна осуда са утврђеном казном затвора и одређеним временом проверавања представља одговарајућу кривичну санкцију од које се са основом може очекивати остварење сврхе прописане у члану 64. Кривичног законика.

Међутим, Врховни суд налази да је у овом случају потребно да се оптужени стави под заштитни надзор, јер ће се на тај начин боље остварити сврха условне осуде. Ово, с обзиром да је оптуженом и раније била изречена условна осуда правноснажном пресудом Општинског суда у Владичином Хану К. број 2/98 од 07.04.1998. године, због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС којом очигледно није остварена сврха условне осуде, затим да конзумира опојну дрогу марихуану и да је пронађену дрогу држао за сопствене потребе као и да није запослен. Зато је Врховни суд у овом погледу преиначио првостепену пресуду и оптуженом за извршено кривично дело изрекао условну осуду са заштитним надзором из члана 71. Кривичног законика те одредио мере заштитног надзора (члан 73. тачка 1., 3. и 7. ЗКП), њихово трајање и начин њиховог испуњења као у изреци пресуде са уверењем да се може очекивати да ће се заштитним надзором потпуније остварити сврха условне осуде (члан 72. Кривичног законика).

Одлука о одузимању опојне дроге донета је по правилној примени одредбе члана 246. став 7. КЗ.

Са свега напред изнетог, а на основу члана 391. став 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија,

Новица Пековић, с.р.

Записничар,

Мила Бандука, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ